

2 Fredtunringen i Flekkefjord 60 år

6 Sammen om å nå ut i Rogaland

15 Flere ledige stillinger i Frikirken

Deler i hjemmene

De velsigner hjemmene, ber for syke og deler bibelhistorier. De lytter og adlyder Gud. Les om hvordan Frikirkens utsendinger lever «evangeliseringsmetoden» i Midtøsten, så vil du kanskje oppdage at det kunne også handle om besøk i et hjem i en norsk bygd.

Side 8-11

Æreskniv

Glade mottakere av Norges Speiderforbunds æreskniv. Fra Venstre: Geir Follerås, Nils Tore Augland og Vidar Pederesen. (Foto: Endre Ommundsen).

Nye personvernregler

Fra 25. mai 2018 må alle norske virksomheter, også Frikirkens menigheter, forholde seg til de nye personvernreglene i EUs forordning om personvern (GDPR, General Data Protection Regulation). Forordningen stiller nye og strengere krav til virksomheters behandling av personopplysninger. For menighetene innebærer det blant annet at man som arbeidsgiver må behandle opplysninger om ansatte og frivillige på en betryggende måte og at dette må settes i system og dokumenteres. Frikirkens hovedkontor anbefaler Virkes syv steg for å bli klar i tide.

TROFASTE Borghild Sporkland Netland, Inger Marie Skregelid, Synodeformann Jarle Skullerud, Sigrun Sæther. Bak fra venstre: Berit Bakken, Anne Lise Baltzersen, Marion Verhoeven, Ingeborg Lohne, Mia Sigbjørnsen, Ragnhild Mortensen, Randi Tjørsvåg og Kirsten Jakobsen.

Fredtunringen 60 år

Søndag var det jubileumsgudstjeneste i Frikirken i Flekkefjord. Kvinneforeningen «Fredtunringen» feiret 60 år. Den ble startet 3. februar 1958. Flere av de som var med og startet Fredtunringen er fremdeles aktivt med. Flere av de unge damene hadde gått på Fredtun, og ønsket å være med i Guds rike, og gi noe tilbake etter gode skolemånedre. Fredtunringen har i alle år arbeidet for Stavens folkehøyskole. De samles regelmessig i hjemmene hver andre uke til fellestid: mat/sosialt, en god andaktstund, samtale, bønn og innsamling til misjonsbøssa. Hvert år har de utlodning på våren. Omregnet

til dagens kroneverdi blir det store summer når de på en utlodning får inn mellom 40 og femti tusen kroner. Det er et imponerende engasjement disse damene viser! Jubileumsgudstjenesten ble en flott gudstjeneste. Synodeformannen ønsket å gratulere med dagen, og holdt en inspirerende preken med tema: "Se der!", ut ifra Johannes Evangeliet. Også denne søndagen bidro forsangergruppa med flott sang. For barna var det søndagsskole. Fredtunelev og Flekkefjæring Synne Tjørsvåg, hilste fra Fredtun, og delte ut blomster til medlemmene av Fredtunringen. Hun fortalte også om de ulike linje-

tilbudene skolen har i dag. Etter gudstjenesten var det festmiddag, flotte kaker til dessert og flere hilsener. Det var litt tilbakeblikk, blant annet fra en tur de var på for fem år siden, da de reiste til Fredtun på en tredagers tur. En flott opplevelse å få se og være på skolen de har arbeidet for i så mange år. Synodeformannen orienterte om flere aktuelle saker som kirkesamfunnet arbeider med. Det ble en festdag på mange vis!

(Red merk. I dag heter skolen *Stavern Folkehøyskole. Eiendommen kalles fortsatt Fredtun.*)

Tekst: Ove Nybø
Foto: Lars Aksel Teistedal

FEST Synne Tjørsvåg, Asbjørn Grøtteland, Solveig L Tjørsvåg, Synodeformann Jarle Skullerud, Svein Arve Bergøiden.

Songdalen FSK holdt nyttårsfest

Songdalen FSK speidergruppe arrangerte sin årlige nyttårsfest 30. januar, med nærmere 200 speidere, foreldre, søsken og besteforeldre samlet i Songdalen Frikirke. Kvelden startet med mimring fra tidligere leirer, og en del videosnutter om hvordan en leir i verste fall kan ende opp. Men ikke minst en del vakre bilder av leirer i topp stand. Det var også info om sommerens leir. Til sommeren drar

gruppa sammen med Vågsbygd FSK til KFUK-KFUM sin landsleir i Lånke i Trøndelag. Det var mange minner som ble delt og mange flotte samtaleemner rundt bordene. Speiderne stilte opp i skjorte og skjerf, og noen fortalte stolt hva de forskjellige merkene på skjorta betydde. Et av kveldens høydepunkter var da undertegnede, korpssjef for Frikirkens Speiderkorps, Nicolai Feyer Puntervold, delte ut Norges Speiderforbunds æreskniv til tre trofaste ledere i Songdalen FSK. Nemlig mannen bak det meste; Vidar Pedersen, gruppas førstehjelpmann Geir Follerås og grup-

pelederen Nils Tore Augland. Knivene ble delt ut på forskjellig grunnlag, men alle var vel fortjent. Kvelden ble avsluttet med kanskje det største høydepunktet; lotteri. Det ble delt ut masse flotte premier til både store og små. Blant premiene var gavekort og førstehjelpsskrin, og til og med en juicepresse. Mange kom hjem fornøyde og kunne glede seg over gevinstene, mens de som ikke vant noe likevel hadde årets leir å ta med seg hjem.

Tekst: Nicolai Seyer Puntervold

GØY Festen fant sted i Songdalen Frikirke. Lotteriet i bakgrunnen. (Foto: Endre Ommundsen).

Søker nye utsendinger

Synoden i 2017 vedtok at Frikirken skal øke innsatsen i Midtøsten, og hovedkontoret ønsker derfor å komme i kontakt med aktuelle utsendinger til dette området. De som selv er interessert eller kan anbefale andre, bes ringe misjonsleder Terje Bjørkås for en uforpliktende samtale (mobil: 483 28 844).

Støtt FriBUs misjonsprosjekter

FriBU samler inn penger til prosjekter i misjonens prosjektkatalog, som omhandler barn og unge. På FriBUs hjemmeside fribu.no ligger det en PDF til hvert av disse prosjektene, til bruk i innsamling og promotering av prosjektene. FriBU oppfordrer alle til å velge seg et prosjekt som de kan fokusere på, og samle inn til regelmessig.

To nye eldste i Namsos Frikirke

Søndag 14. januar var en festdag i Namsos Frikirke, da Rufus Pessimaqoi (40) og Gjermund Aglen (38) ble innsatt til eldstetjeneste.

Tekst og foto **RITA AGLÉN**

Namsos Frikirke har de siste årene opplevd en jevn vekst i menigheten, og det er veldig gledelig og oppmuntrende. Men med vekst kreves mer arbeid og større ansvar av lederskapet, og etter at én eldste gikk av med pensjon for ett år siden og en annen flyttet til Sørlandet i fjor sommer, var det behov for å se etter og be over nye kandidater som kunne utfylle de tre gjenværende. Etter råd fra menighetsfolk og samtaler med aktuelle kandidater, ble det rett før jul klart for menigheten å kalle to stykker til denne tjenesten; Rufus Pessimaqoi (40) og Gjermund Aglen (38).

EN GLEDENS DAG

Den 14. januar var det altså klart for ordinasjon og innsettelse. Både Rufus og Gjermund har sett frem til og gledet seg til denne dagen, og uttrykte under takketalene takknemlighet og ydmykhet over å bli gitt tilliten til en slik oppgave i menigheten. Rufus, som til daglig jobber som renholder i ISS, kommer opprinnelig fra Sierra Leone, men har bodd i Norge siden 2005, stiftet familie og vært en del av menigheten siden 2012. Han er en stor oppmuntrer og gledesspreder, og gleder seg til å ta fatt på oppgavene som venter ham som eldste.

Gjermund er oppvokst i menigheten, driver gårdsbruk på Otterøya og har de siste årene hatt en forkynneroppgave og undervist både på Alphakurs og KveldsBibelskole i menigheten.

BÅDE TJENER OG LEDER

Å være en eldste krever mye. Dette snakket pastor Bjørn Roger Stien om

i ordinasjonstalen sin. Man må både tjene og rettlede i utfordrende situasjoner som kan oppstå.

Bjørn Roger poengterte også viktigheten av at menigheten tar godt vare på det nye lederskapet og ber for dem. For dem som blir betrodd mye, forventes det mye av. Menigheten har som nevnt opplevd vekst, både i medlemstall og nye som kommer innom på gudstjenestene. Unge, gamle og barnefamilier finner veien til frikirka der de skal bli tatt imot som de er, og med den bagasjen de har.

Alle med hver sin historie. Det er nok ikke bare i Namsos det merkes at ensomheten, nøden og lengselen etter et fellesskap, tilhørighet og en dypere mening med livet øker. Da må man være rede til å møte behovene.

Med et stødig og tjenervillig eldsteråd, ser Namsos Frikirke med forventning til tiden framover og gleder seg til det som kommer.

NAMSOS Bjørn Roger holder ordinasjonstale og har gode medhjelpere: fv. Knut Osnes (eldste), Bernt Bendiksen (diakonleder), Kjell Hestmo (eldste) og Ida Førde (diakon).

TILLIT Rufus Pessimaqoi uttrykker hvor takknemlig han er for tilliten i menigheten.

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

Sterk nok til å være sårbar

Kampanjen «Me too», som har avdekket seksuell trakassering i ulike miljøer i hele verden, har vist at det er mye som skjer vi kan kalle «ukultur» eller sagt på en annen måte så har partier, avisredaksjoner, teatermiljøer og kirker stilltiende latt ting skje. Kulturen har akseptert det på et vis og nå tas det et nødvendig oppgjør med dette.

Flere kristne i Norge går i svart på torsdager for å uttrykke protest mot vold og overgrep, og i solidaritet med de som har opplevd dette.

Synodeformann Jarle Skullerud går i svart torsdager og har uttalt: «La den svarte genseren være en sterk oppfordring til å stå opp mot all slags undertrykkelse, vold og trakassering. La den svarte genseren bli noe mer enn en stille protest, la den føre til aktiv handling! #MeToo-kampanjen har minnet oss om at trakassering skjer i alle sammenhenger, også i kirken. Jeg håper vi kan bidra til å skape en åpenhet som gjør det mulig for flere å fortelle sin historie. Frikirken skal være et trygt sted der du kan dele din historie.» Denne siste uttalelsen ble også gjentatt i nyttårsintervjuet Budbæreren hadde med de øverste lederne av kirkesamfunnet.

Som kvinne og leder i Frikirken kjenner jeg meg utfordret av Skulleruds ord om å være med å bidra til åpenhet til å fortelle sin historie. Fordi ingen av oss vil bli sett på som svake eller sett på som ofre. Og ser vi noe vi stusser over, er det lettere å se bort.

Oprah Winfrey sa i en sterk tale i januar at «Å tale sannhet er det viktigste våpen vi har i vår tid». Hun hylltet de som har vært sterke nok til å fortelle sin historie. Mot til å vise seg sårbar. Jeg ønsker for oss at vi kan være så modige, at vi er sannheten tro. At våre døtre og sønner kan kjenne seg ivaretatt av våre ord og sannferdige liv.

Jeg siterer Brene Brown, og håper vi er modige til å leve dette:

«Sårbarhet er fødestedet til kjærlighet, tilhørighet, glede, mot, empati og kreativitet. Det er kilden til håp, empati, ansvarlighet og ekthet. Hvis vi ønsker større klarhet eller dypere og mer meningsfylte åndelige liv, er sårbarheten veien.»

BUDBÆREREN 1983

Kledd i kjærlighet

Bibelen taler mye om hvordan vi skal være overfor våre kristne søsken. I Kolosserne 3 skriver Paulus om dette: «Dere er Guds utvalgte, helliget og elsket av ham. Kle dere derfor i inderlig medfølelse, godhet og ydmykhet. Ta dere ikke selv til rette, men strekk dere langt så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre, hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre. Og over alt dette, kle dere i kjærlighet, som er det bånd som binder sammen og fullender». Rundt om i våre menigheter ser vi mye av denne kjærligheten i praksis. Det gode menighetsmiljø er preget av godhet, ydmykhet, overbærenhet, tilgivelse og kjærlighet. Det skaper fred i hjerte og menighet, og trofaste menighetsmedlemmer som holder sammen på tross av eventuelle meningsforskjeller, og som så langt det er mulig forsøker å løse de vanskeligheter som måtte komme slik man løser konflikter i det gode ekteskap: uten at man går hver sin vei. Trofaste menighetsmedlemmer er til stor velsignelse.

Jon Magne Lund, Bb nr 02

ANNE MARI SCHIAGER TOPLAND
anne-mari.schiager.topland@frikirken.no

Vi har mer til felles enn det som skiller oss

I begynnelsen av februar var jeg på konferanse med Indremisjonsforbundet, satt i panelsamtale med Areopagos og Den norske kirke, var på Pinsebevegelsens LED-konferanse og samarbeidet med Operasjon Mobilisering i Arendal Frikirke. Og i all vår forskjellighet som kirkesamfunn og organisasjoner har jeg merket meg dette; vi hører sammen. Vi står overfor felles utfordringer og vi har mye å lære av hverandre.

«**Hvordan kan vi lære barna å kjenne, elske og tjene Jesus og få en tro som de tar med videre i livet?**» var spørsmålet på Awana-konferansen hos Indremisjonsforbundet. Og Awana-konseptet ble presentert som et bra verktøy for å legge til rette for godt samarbeid mellom hjemmet og menigheten, og ha et gjennomtenkt undervisningsopplegg for 2-18 åringer.

«**Har misjon gått ut på dato?**» Var spørsmålet som ble besvart med et enstemmig NEI av Areopagos, Den norske kirke og Frikirken. Misjon forstås bare litt annerledes nå, med hovedandelen av kristne i andre verdensdeler, de unådde folkeslagene kommet inn i våre nabolag og med en styrket forståelse av at misjon – oppdraget både handler om å sende misjonærer, å samarbeide lokalt og globalt og å være en misjonær kirke lokalt.

«**Jesus synlig gjennom livslang etterfølgelse**» ble tematisert, forkynt og vitnet om på LED-konferansens 4 dager der blant annet familien Magnus fra UIO delte fra gleder og utfordringer fra tre generasjoners troslov, og datteren Beate avsluttet klokt med; «Det

største bidraget til Guds rike er kanskje ikke noe du gjør, men noen du oppdrar».

«**La neste generasjon vinne**» er mottoet i Arendal Frikirke nå, og taler fra Operasjon Mobilisering henvendte seg 11.februar til alle aldersgruppene i menigheten; «Generasjonen som vokser opp nå, står på skuldrene til dem som har vandret med Gud en stund, så dere modne kristne; lytt til de ferskes drømmer og tanker, deres vandring med Gud – og bli inspirert. Og dere ferske; lytt til de modnes drømmer og tanker, deres vandring med Gud – og bli inspirert.» Følge Jesus sammen, lede sammen, bli mentoreert av hverandre, og å dele troserfaringer og misjonsoppdraget med hverandre og se hva Gud gjør i byen vår.

Gjennom siste februardagene har jeg fått se så tydelig at Frikirkens målplan med de tre kjerneområdene

Jesus i hverdagen

Jesus til nye generasjoner

Jesus til nye mennesker

er kjerneområder for kirken som helhet. Og jeg vil be med Paulus i Efeserbrevet 3,18-21: «må dere sammen med alle de hellige bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden, ja, kjenne Kristi kjærlighet som overgår all kunnskap. Må dere bli fylt av hele Guds fylde! Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår, ham være ære i kirken og i Kristus Jesus gjennom alle slekter og evigheter! Amen»

Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke

ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

Fast medarbeider fra kommunikasjonteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbæreren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Nr 1 Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøepapir
Tilsluttet Fagpressen

Ikke ta ansvaret mitt!

EIRIK B FJELLESTAD

Jeg er av natur forsiktig med å utfordre mennesker. Jeg har ikke lyst til å sette folk i en vanskelig situasjon. At de sier ja til noe de egentlig ikke har kapasitet til. At de skal føle at de må gjøre meg en tjeneste. At de ikke føler at de gjør nok. Det er så mange historier om brente og utbrente menighetsfolk, og jeg vil ikke være med å produsere nye.

Så jeg har tatt ansvar. Hvis jeg ikke spør, slipper de å havne i en situasjon hvor de føler seg presset til å gjøre noe de egentlig ikke orker. «Jeg tror ikke vi skal spørre Karianne om denne oppgaven.» «Hun fikk jo akkurat ny jobb». Eller «Hun er jo allerede engasjert i barnarbeidet». Eller «Hun har jo så krevende familiesituasjon». Eller «Vet du ikke hvor mange barn hun har?! Hun har vel ikke kapasitet til dette i tillegg? Nei. Vi kan ikke laste enda en ting på henne.» Derfor tar jeg ansvaret. Jeg sier nei for henne, så hun skal få slippe.

Men for et par år siden leste jeg setningen: «Ikke si nei på vegne av andre. Du fratar dem muligheten til å velge selv!». Jeg følte meg truffet. Det er jo akkurat det jeg gjør. Når jeg ønsker å beskytte personen ved å la vedkommende slippe å bli spurt - fratar jeg dem

retten til selv å si nei. Og muligheten til å si ja.

Jeg hadde kommet til et punkt hvor folk følte at de ikke ble sett. Av meg eller menigheten. At de ikke følte at de hadde noe å bidra med - da menigheten tydeligvis ikke var interessert i ressursene de hadde å komme med. Fordi jeg aldri spurte. Grøftekanten min var ikke å kjøre mennesker i senk. Det var frykten for nettopp dette som holdt mennesker tilbake.

«La deres ja være ja, og deres nei være nei». Jesus var aldri redd for å utfordre. Til det punktet hvor det gjør vondt inni meg når den rike unge mannen i Markus 19 går bedrøvet bort. Jesus krever alt og det er ikke mannen klar for. Han klarer ikke å legge ned sitt kjærest for å følge Jesus. Og det skjønner jeg veldig godt. Kunne de ikke funnet en løsning?

Jeg unngår ubehagelige utfordringer og skylder på at jeg ikke ønsker å sette andre i en vanskelig situasjon. Og unngår samtidig at noen skal føle seg ukomfortabel rundt meg. Men hva som jeg plutselig ender med å stå i veien for Gud? Hva om denne utfordringen var noe de trengte? Eller noe de lengtet etter? En bekreftelse fra menigheten på at vi faktisk så det de hadde å komme med, uavhengig av hva svaret ble.

Jesus ansvarliggjør og utfordrer disiplene sine, selv når han vet de kommer til å feile. Han holder ikke tilbake, men lar de prøve seg og selv ta ansvar for sine handlinger. Når de feiler - er han der. Han plukker de opp. Han viser nåde. Han oppmuntrer og utfordrer. Og han lar dem prøve igjen.

Ikke lenge etter forlater han dem. Denne gangen gir han hele opp-

draget i deres hender. Ikke fordi de hadde en strøken CV. Men fordi de valgte å bli stående ved hans side og hadde ikke gått bedrøvet bort. De tok utfordringene. De prøvde, feilet, for så å fortsette å prøve. 1 ble til 12. 12 ble til 70. 70 ble til 500. Tydelige, modne mennesker som sa ja og sa nei. Og som gikk ut og snudde verden på hodet.

Jesus ansvarliggjør og utfordrer disiplene sine, selv når han vet de kommer til å feile.

Prioritering

Jeg vil ikke kalle det et nyttårsforsett, men for min del har det å kjenne Jesus blitt et prosjekt jeg har bestemt meg for å investere mer tid i dette året. Det bør kanskje være selvsagt for en pastor, men det kommer ikke av seg selv, verken for meg eller noen andre. Det handler om prioritering. For å bli bedre kjent med noen, må jeg bruke tid sammen med vedkomne. Og det gode med Jesus er jo at han, i motsetning til mennesker vi ønsker å bli kjent med, alltid er tilgjengelig.

Hilde Grøthe i Frikirkeaktuelt

Hellig

«Jesus stiller ingen krav», har du vært borti det utsagnet? Det finnes menigheter i vårt land som bygger hele sin virksomhet og teologi på den setningen. På en måte stemmer uttrykket, fordi det stilles ingen krav for å bli frelst, til Jesus kan du komme slik som du er, uansett hvordan du er. Du trenger ikke å bli «god nok» før du kan komme til Jesus. Likevel kan setningen ikke stå alene. Peter er tydelig i sitt brev, han uttrykker tydelige krav! «Dere skal være hellige, for jeg er hellig». Gud er hellig, derfor skal vi være hellige.

Gjermund Aglen på Namsos Frikirke sine nettsider

Viktigst

Ikke tenk på at du skulle trent mer, du skulle spist sunnere, lagt deg tidligere. Det er noe som er mye viktigere enn det, og det er å søke Gud. Søk etter sannheten, vær nysgjerrige på troen, still spørsmål i bønn. Søk opplevelser sammen med Gud, og skriv ned opplevelser og bønnesvar. Men ikke overtenk det. Som Jesus sier til Martha når hun løper rundt og skal ordne alt mulig: «Du gjør deg strev og uro med mange ting. Men ett er nødvendig». Og den ene tingen, det er å være sammen med Jesus.

Andreas Holvik på Randesund Frikirke sine nettsider

Klart for andre søknadsrunde til utviklingsfondet

Synoden har vedtatt at det kan søkes om støtte fra utviklingsfondet to ganger i året, om høsten og om våren.

Fordelingsutvalget praktiserer vedtaket slik at det ordinært søkes om støtte én gang i året, om høsten.

Søknadsfristen om våren vil derfor være aktuell kun for søknader av ekstraordinær karakter

eller søknader som absolutt ikke kan vente til høsten.

I et brev sendt menighetene skriver Fordelingsutvalget at søknaden skal være så kortfattet som mulig, og budsjett for prosjektet eller prosjektene det søkes om støtte til må legges ved søknaden.

Det må oppgis hvor mye penger det søkes

om, og derom det søkes om støtte til flere prosjekter må det spesifiseres hvor mye det søkes om til hvert prosjekt. Menighetens siste årsregnskap for 2016 eller om mulig 2017, og budsjett for 2018, eventuelt for 2017, legges også ved søknaden. Frist for andre søknadsrunde er 23. februar.

Går sammen for å nå ut

Kirkeledere fra ni ulike menigheter har vært samlet til felles undervisning i Sandnes i regi av menighets- og læringsnettverket Agenda 1. Målet er å nå nye mennesker med evangeliet og å gjøre det sammen.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Agenda 1 ble startet av IMI-kirken i Stavanger i 2009, etter inspirasjon fra European Church Planting Network. Siden har nærmere tre hundre menigheter og fellesskap i Norge, Thailand og Kambodsja deltatt i læringsfellesskapet. Hensikten med Agenda 1 er å skape læringsmiljø hvor ledere utrustes med ferdigheter og redskaper til å bygge misjonale menigheter. På læringsfellesskapet i Sandnes deltok ledere fra Sandnes og Riska Frikirke i tillegg til sju andre menigheter. - For oss lokalt i Frikirken i Rogaland er dette en veldig fin metodikk, kanskje særlig for menigheter som ikke har nok folk til å delta på misjonale menigheter-prosjektet, sier pastor Lars Kristian Heggebø fra Sandnes Frikirke. Han mener at opplegget er gull verdt for menighetene og helt i tråd med Frikirkens vedtatte måldokument, som fokuserer på hele kirkesamfunnet som misjonalt kirke og hvor utrustning av ledere også er nevnt.

ØKUMENISK FELLESKAP

- Hovedforskjellen på misjonale menigheter-prosjektet og Agenda 1 er at det i sistnevnte kun er lederskapet fra menighetene som deltar, sier Heggebø. - Det var fantastisk å få høre undervisning og jobbe sammen i lederteamene med hvordan vi kan nå flere mennesker, og samtidig bli bedre kjent og stå sammen med menigheter fra alle kirkesamfunn i byen, sier han. Foruten Riska og

Sandnes frikirker, bestod de snaut femti deltakerne av representanter fra ByMenigheten, Sandnes Baptistmenighet, IMI Sandnes, Klippen Sandnes, Fredheim Arena, Bogafjell menighet, Familiekirken og Salem Ganddal. I løpet av seminarhelgen som varte fra torsdag til lørdag delte deltakerne av sine erfaringer på godt og vondt, de ba sammen og delte sine visjoner for fremtiden. - Jeg opplevde det som veldig verdifullt og inspirerende å ha såpass god tid til å bli samkjørt, til å snakke sammen i et økumenisk fellesskap, og få input og undervisning som kan gi andre perspektiver og hjelp til å komme ut av fastkjørte spor og mønstre. Dette har betydd veldig mye for oss som menighet for å snu skuta og få en mentalitetsforandring, så det er veldig kjekt, sier Heggebø.

ÆRLIG PROSESS

Agenda 1 er opptatt av å komme til kjernen i hva som er faktisk status i menigheten. - Det er en ærlig prosess, der vi blir evaluert på forskjellige ting: Hvordan når vi ut? Hvordan kan vi bety en forskjell? Det handler om å hjelpe menighetene i å lykkes. Så handlingsplanene vi legger blir veldig

forskjellig ut ifra hvilken menighets-situasjon man har, forklarer Heggebø. Høstens samling var den første av fire samlinger som går over en to-årsperiode. Samlingene er delt inn under følgende temaer: Misjonale muligheter, misjonalt liv, misjonalt lederskap og misjonale fellesskap.

ØKT MOTIVASJON

Ifølge pastor i Riska Frikirke, Lillian Øksnevad, valgte menigheten å delta fordi de så at dette kunne være en mulighet til å få inspirasjon og motivasjon til å komme videre som menighet. - Den sjansen kunne vi ikke gå glipp av. Det var også positivt for oss at Sandnes menighet var med. Det var de som hadde invitert oss med på denne samlingen, og vi kjente at dette var en dør som Gud åpnet for oss, sier Øksnevad. Etter å ha deltatt på første samling, ble ledelsen enige om å ha et fast bønnetidspunkt i menigheten denne våren. - Vi har hatt mye fokus på bønn også tidligere, men nå i vår samles vi en kveld fast hver uke. Vi har også laget til et eget bønnenom i kjelleren, forteller Øksnevad. Den første samlingen resulterte i at menigheten igjen hadde gudstjeneste på julaften, og juletefest. - Vi delte ut invitasjoner

- Fasteaksjonen redder liv

Årets Fasteaksjon arrangeres 18.-20. mars. Folk på flukt fra Boko Haram og Kongo er blant de som akkurat nå drar nytte av pengene fra fjorårets Fasteaksjon. 14-årige Kany (bildet) flyktet med familien fra Kongo. Nå bor de i et telt i en flyktningleir. - Under flukten hadde vi ikke vann. Vi klarte til slutt å finne noe, men det var skittent, forteller Kany.

Nå har hun og familien tilgang til rent vann bare ett minutt fra teltet hvor de bor. - Pengene vi får inn gjennom Fasteaksjonen gir oss en økonomisk muskel som gjør det mulig for oss å reagere raskt når en krise oppstår og støtten fra det norske folk gjør at vi kan handle raskt og redde flere liv, sier generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, Anne-Marie Helland.

SAMMEN To av Frikirkens menigheter i Rogland går sammen med andre fellesskap for å nå nye mennesker. (Foto: John Arve Lunde)

Vil nå framtidens ledere

ENGASJERT Chris Jennings og prosjektgruppa i arbeid. (Foto: Eirik B. Fjellestad).

En prosjektgruppe nedsatt av synodeformannen og daglig leder ved hovedkontoret, har fått i oppdrag å utvikle et lederprogram for Frikirken sentralt.

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN**

til en del husstander og våget oss ut med lapper og informasjon. Og vi kjente at dette gjorde vi sammen som menighet.

NYE TANKER

Menigheten har forventninger til prosessen videre. - Vi tenker det kan bli spennende for oss, da det er inspirerende å komme sammen med andre menigheter som ønsker å bety en forskjell i hverdagen til folk. Vi blir bedre kjent med folk i de andre menighetene i byen vår. Vi ønsker å se hva Gud vil med Riska Frikirke. Vi trenger å tenke nye tanker omkring det å være menighet. Kanskje må vi og satse på et enda tettere samarbeid med noen av de små menighetene her i området, sier Øksnevad.

- Vi er med i et diakonalt prosjekt her i Riska, gjennom Godhetsfestivalen, som vi har sammen med de andre menighetene hver sommer. Vi er også med i et samarbeid som vi har kalt "Sammen for Riska" (SfR). Det har vi vært med på i cirka fem år. Gjennom dette samarbeidet har vi hatt noen gode samlinger. Og bibelgruppene/ husfellesskap er noe som vi ønsker å satse videre på, sier hun. - Gud har så mye godt for oss alle, tror jeg.

- Det er mange som trenes for lederansvar rundt om i menighetene, men dette stopper veldig ofte opp når man kommer i studentalder. Det er et stort juv fra å ha en ledersatsning i ungdomsarbeid til å få sentrale posisjoner i menighetene og kirkesamfunnet vårt, sier leder av prosjektgruppa Eirik B. Fjellestad. Frikirken har allerede utviklet kurspakken «Akademiet» som et verktøy for å rekruttere og trene unge voksne, men dette er ifølge Fjellestad en større satsning på å utvikle ledertalentene som finnes rundt omkring. - Vi tenker at dette skal være ledertrening for kandidater til både pastortjeneste, eldstetjeneste og sentrale styreverv, sier han.

KOMPETENT TEAM

For å lede prosjektet er det opprettet en 25 prosent stilling for Fjellestad. Prosjektgruppen er satt sammen av godt kompetente og erfarne folk. - Fra Nordic Navigation har vi fått med Sindre Olafsrud, som ekstern hjelp. Fra Bergen Frikirke, som vel er den menigheten som aller tydeligst i Frikirken har klart å møte, utvikle og multiplisere ledere og unge voksne, har vi

Chris Jennings og Amalie Mollandsøy. Endre Sagedal fra Kristiansand Frikirke er med i et pastorteam, som spiller på styrkene til hverandre. Grethe B. Ravneng fra Fredrikstad Frikirke har erfaring med å drive og utvikle lederprogrammet Ung leder i Østfold, og Ann-Christin Østerberg fra Inspire Kirken i Horten vet litt om hvordan det er å være kvinnelig pastor i oppstartsfasen, og som ny i Frikirken kan hun se oss litt utenfra, sier Fjellestad.

NYE TANKER FOR LEDERSKAP

Prosjektgruppa har så langt hatt to samlinger for å utvikle lederprogrammet, og de møtes siste gang i mars. - Deretter starter vi med å markedsføre og rekruttere til kursamlinger fra høsten 2018 frem til høsten 2019. Det vil bli samling en langhelg hvert semester, og hver samling blir på et nytt sted i Norge for å oppleve Frikirkens ulike regioner, sier Fjellestad. - Vi ønsker å innføre nye tanker for lederskap i Frikirken, slik at det ikke bare er én person som blir sittende alene

PROSJEKTGRUPPA Fra venstre Chris Jennings (Bergen Frikirke), Ann-Christin Østerberg (Inspire Kirken, Horten), Amalie Mollandsøy (Bergen Frikirke), Sindre Olafsrud (Nordic Navigation), Endre Sagedal (Kristiansand Frikirke), Grethe B. Ravneng (FriBU og Fredrikstad Frikirke) og Eirik B. Fjellestad (FriBU og Hamar Frikirke).

med veldig mye ansvar, typisk pastor eller ansvarlig eldste. Hvordan kan vi jobbe sammen slik at menighetslederne kan gjøre det de er best på, og utfylle hverandre der man kommer til kort? Hvordan kan pastor i menigheten engasjere medlemmene og lede og utvikle nye ledere? Det er nøkkelen til vekst, sier Fjellestad. Prosjektgruppen har også møtt en referansegruppe bestående av studenter i målgruppen, som har gitt feedback underveis og hjelper å sette rammer som er relevante for lederne de ønsker å nå.

Dele evangeliet

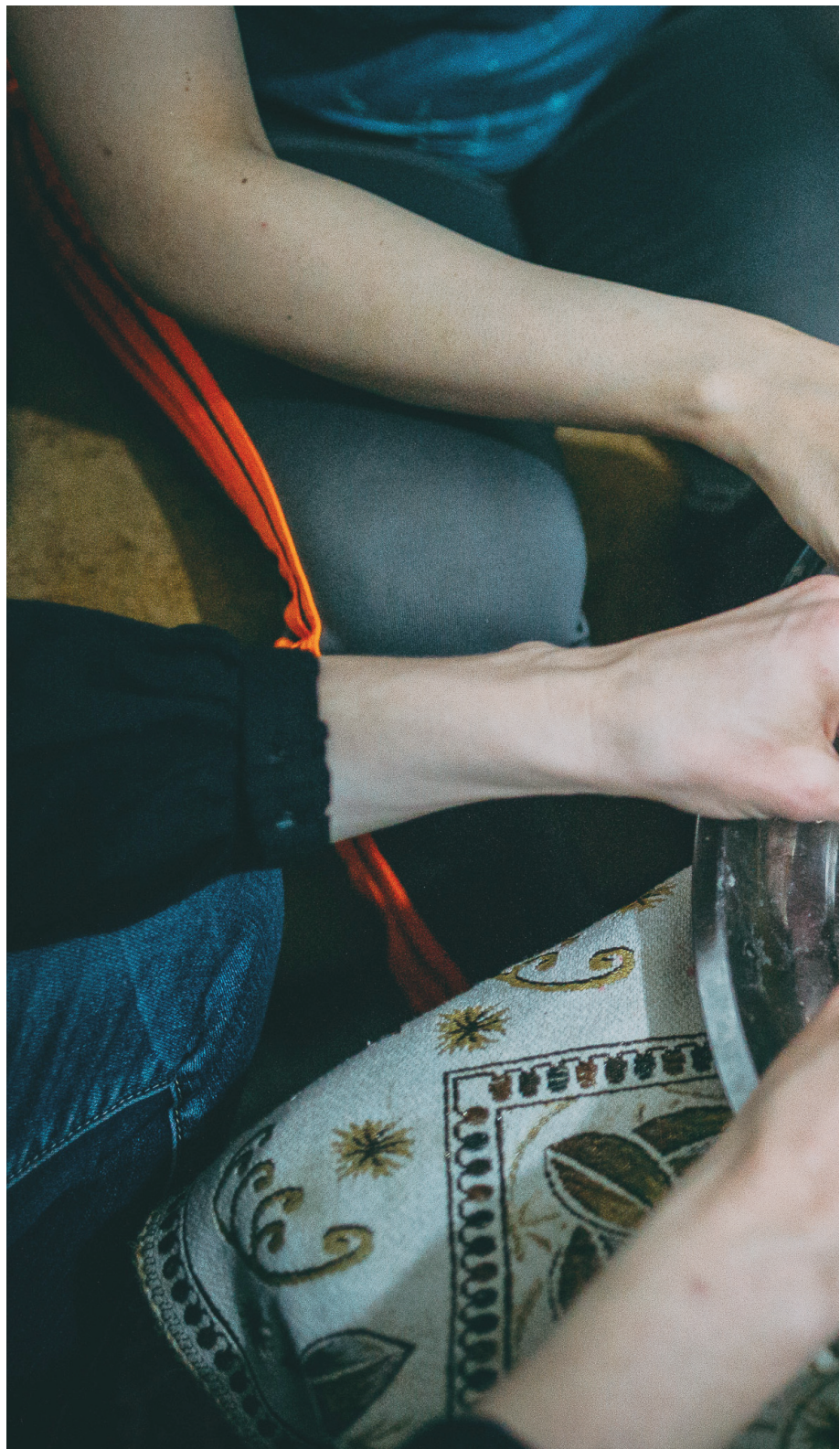
i Midtøsten og i Norge

- Vi ber for syke, velsigner hjemmene og deler bibelhistorier i passende settinger. Vi viser dem at vi lytter og adlyder Gud, og forklarer at det handler ikke om religion - det handler om at vi har rene hjerter, sier Frikirkens utsendinger «Hanne og Espen». De deler fra sin tjeneste og inspirerer nordmenn til å spisse innsatsen også i Norge.
- Hvordan vi jobber i Midtøsten for å nå muslimer, har stor overføringsverdi og mange paralleller til våre menigheters oppdrag her hjemme med å nå sekulære nordmenn, sier Geir Langen.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Av sikkerhetshensyn bruker vi fiktive navn på personer og land i denne saken.

Budbæreren har fått tillatelse til å bruke disse bildene, men også fotografen må være anonym av sikkerhetsmessige grunner.

H Hvordan gjøre evangeliet relevant og forstått i en ikke-kristen kultur? Det var temaet da rundt førti deltakere var samlet til et todagers seminar på Gardermoen i januar.

Amerikanske Maria er regionleder for Ungdom i Oppdrag i Midtøsten og leder for en organisasjon som samarbeider med lokale kirker om menighetsplanting i landet hun bor i. For snart femten år siden kom hun til landet i Midtøsten for første gang, etter mange års arbeid i Europa. - Jeg husker jeg satt i taxien på vei hjem etter språkskolen, og fortalte sjåføren at vi var følgere av Jesus. «Vi følger alle profetene»,

svarte sjåføren. «Ja, men Jesus ofret seg for våre synder, og døde på korset», repliserte jeg. Slik diskuterte vi frem og tilbake, og på vei ut av taxien ropte jeg til ham; «bare vent, så skal du nok få se hvem som får rett til slutt!», forteller hun lett beskjemet. - Vi brukte det vi visste om evangelisering i starten, men det fungerte jo ikke i der, fortalte hun til seminardeltakerne som bestod av pastorer, representanter fra Frikirkens ledelse og ansatte fra hovedkontoret.

NÅR UT I STORBYENE

Etter mange års prøving og feiling var det først i 2010, da Maria fikk hørte om et strategisk arbeid drevet av baptistene, at evangeliseringsarbeidet tok en vending. Nye metoder

ble tatt i bruk, og Maria og teamet hennes utarbeidet en egen opplæringsplan som de har kalt «Harvest training».

Gjennom målrettet og strategisk arbeid, har organisasjonen i dag fokus på å nå muslimer med evangeliet i 13 forskjellige byer. Innsatsen rettes mot de store byene, for der er det mulig å være anonym og samtidig nå mange mennesker. Teammedlemmene binder seg på ubestemt tid, det er målet om å vinne mennesker som er i fokus. - Vi prøver alt vi kan å blande ikke-arabere med arabere. De innfødte elsker folk fra utlandet, og alle vil ha en utenlandsk venn. Vi legger opp til å ha balanserte team, for det er noe helt annet å høre evangeliet på ditt eget språk, sier Maria. Arbeidet er under fortløpende og

nådeløs evaluering. - Det er helt nødvendig for å optimalisere ressursene og mulighetene våre. Det handler ikke om kritikk, vi vil bare unngå at folk kaster bort tid og krefter.

BYGGER RELASJONER

Kommunikasjon, kontekstualisering og relasjonsbygging er kjernen i misjonsarbeidet organisasjonen driver. På samme måte som det er det for Hanne og Espen, Frikirkens utsendinger til dette landet i Midtøsten. - Mye handler om kommunikasjon i vår tid, sier Espen, som har blitt lokalkjendis etter at han som hvit nordmann postet et filmopptak på Facebook der han snakker og synger om trivielle og hverdagslige ting på arabisk. På to måneder har cirka en million mennesker sett videoen.

- Det har blitt en døråpner, som gjør at det er lettere å komme hjem til folk og invitere folk hjem til oss, forteller han.

- Kommunikasjon og kontekstualisering går jo litt i hverandre, sier Hanne, om metodene de bruker for å dele evangeliet med muslimer de kommer i prat med. - Det handler om å kommunisere klart, og gjøre det på en tydelig og god måte. Hver onsdag øver vi på å dele historiene våre. Vi gir godhjertede tilbakemeldinger. Og innimellom evaluerer vi metodene og historiene våre. Hvordan kan vi gjøre det bedre? Nøgelen er rett og slett å øve. Tenk om jeg visste det i Norge. Hvor viktig det er å øve på gode svar og sile ut hvem som er sultne på å høre mer om Jesus.

MÅLTID Utsendingene bruker god tid til å bli kjent med menneskene i Midtøsten og mattradisjoner er en viktig del av den kulturelle konteksten.

SALTY STATEMENTS

For å sile ut hvem som er interessert i å høre og lære mer om Jesus, bruker de noe de kaller Salty Statements. - Vi ber for syke, velsigner hjemmene og deler bibelhistorier i passende settinger. Vi viser dem at vi lytter og adlyder Gud, og forklarer at det handler ikke om religion - det handler om at vi har rene hjerter, forteller ekteparet. - Vi leste noen bøker før vi dro til Midtøsten, og tenkte at vi er vel ikke så forskjellige. Etter å ha bodd der i fire og et halvt år, må vi erkjenne at det er vi. Vi tenker ulikt om livet, om ekteskapet, barna, og om jobb. Samtidig er de ekstremt gjestfrie mennesker. Vi får nye innblikk i Bibelen gjennom å lese den med deres øyne. De er veldig opptatt av ære. Det er viktig å fremstå korrekt, og bringe ære. Det du gjør, er viktigere enn det du sier, sier Hanne og Espen, og dveler ved spørsmålet hvordan å legge til rette for at mennesker skal forstå evangeliet, og møte Jesus? Å gjøre Jesus tilgjengelig i den konteksten vi er i? - En muslimsk venn sa til meg; Espen, du er jo kristen. Men du er så lik oss. Det ble en kompliment, for dette handler ikke om å være ulike i tradisjon og form. Det er Jesus som er den store forskjellen.

HUSKIRKER

Espen blir ofte spurt om hvorfor han er i Midtøsten. Det er best å være der Gud vil at jeg skal være, pleier han å svare. - Det har vært veldig fruktbart for oss å planlegge store del av arbeidet før vi kom til byen vi bor i nå. Før vi kom dit i januar 2016, visste vi at mandag formiddag skulle vi be, onsdag skulle vi ha møte om visjonen, og så videre, forteller Espen. Når de deler evangeliet går de alltid minst to og to sammen, for å backe og pushe hverandre. Holder hverandre positivt ansvarlige. Er alltid klare med svar på kjernesporsmål. Ber alltid for folk. Når muslimske naboer og bekjente vil høre mer om Jesus og får foreldrenes tillatelse til å invitere de kristne vennene sine med seg hjem, samles storfamiliene. - I vår del av verden er det ulovlig for muslimer å konvertere til kristendom. Politiet står klare for å arrestere muslimer som tar seg inn i kirken. Derfor er huskirker det eneste alternativet. Personlig tenker jeg at huskirke-modellen fungerer bedre enn megakirkene vi har i USA, der jeg er fra. Det blir en annen type eierskap og man ansvarliggjøres, og disippelgjøres i fellesskapet, sier Maria. - Fruktbareheten av vårt arbeid endret seg over natten, etter at vi startet å jobbe med kontekstualisering. Før stod det stille, men nå skjøt det fart. Familie stoler på familie. Alle våre tradisjonelle metoder ble snudd på hodet, men det utgjorde hele forskjellen på arbeidet vårt i Midtøsten, forteller hun.

Stor overf

John Arne Gladsø er imponert over hvor godt Frikirkens misjonsarbeid er organisert, og hvilke rutiner og strukturer som er etablert for å «gjøre det skikkelig». - Som lokal menighetsleder lar jeg meg også inspirere til å jobbe videre med plattformer å nå nye mennesker på .

Budbæreren har spurt noen av deltakerne på misjon- og menighetsplantingsseminaret seminaret om hvilke tanker de sitter igjen med etter undervisningen, hva de vil ta med seg videre og hva de tenker er mest relevant med tanke på egen menighet. - Tankene jeg sitter igjen med etter seminaret, er omtrent de samme som etter studieturen til Midtøsten hvor jeg fikk se arbeidet på nært hold: Dette er pionermisjon. Hvordan vi jobber i Midtøsten for å nå muslimer, har stor overføringsverdi og mange paralleller til våre menigheters oppdrag her hjemme med å nå sekulære nordmenn, sier Geir Langen. - Vi kristne her i Norge er også misjonærer. Vi møter i stor grad mennesker som vet lite om Jesus, som har vrangforestillinger om ham, og evangeliets gode nyheter. Metodikken som brukes blant muslimer har stor overføringsver-

di, med fokus på strategisk bønn, relasjonsbygging, og det å lære seg å kommunisere troen på et språk og inn i en kontekst mennesker forstår. Og selvfølgelig må vi våge å ta litt risiko. Det er kanskje der det skorter mest?

UT AV KOMFORTSONEN

- Hva tar du med deg videre?
- Jeg tar med meg alt dette, samt hvor målbevisst vi jobber i Midtøsten. Det legges mye arbeid i forberedelser og å legge gode planer. De setter relasjoner og besøk på timeplanen. Og de øver ukentlig på å dele evangeliet.

- Hva tenker du har størst overføringsverdi/er mest relevant for deg og din menighet?

- At vi våger oss ut av komfortsonen og våger å ta litt risiko. Det sies at et fugleskremsel kan virke både til å skremme og skape frykt, men også som en tydelig reklame for sultne fugler: Her er det mat å finne - om du trosser fugleskremselet! Om vi våger å trosse frykten vår, den som gjerne binder oss til det trygge og komfortable, vil vi finne stor gevinst! Og få smake Jesu mat, som er å gjøre Faderens vilje, (Joh. 4,34) da vil vi også få se mange nordmenn bli etterfølgere av Jesus. Det er vår lengsel, sier Geir Langen.

NYE PLATTFORMER

John Arne Gladsø er pastor i Steinkjer Frikirke. Han er imponert over hvor godt Frikirkens misjonsarbeid er organisert, og hvilke rutiner og strukturer som er etablert for å «gjøre det skikkelig».

Øringsverdi til våre menigheter

- Noe som er enda sterkere, å se er den overgivelsen våre utsendinger har for å dele evangeliet «til alle folkeslag». Spesielt sterkt blir det når en ung familie med små barn står og forteller oss at «dette er vi villige til å dø for: Mennesker må få muligheten til å bli kjent med Jesus!». Da forstår jeg at det er et Guds kall, ikke bare eventyrlyst som ligger bak. De trenger all mulig bønnestøtte fra oss her hjemme, sier Gladsø.

- Som lokal menighetsleder ønsker jeg å jobbe videre med plattformer å nå nye mennesker på. Hvilke arenaer kan vi være mer tilstede på for å dele evangeliet? Hva kan vi som menighet «ofre» for å nå de som ikke kjenner Jesus? Jeg tror ikke vi har forstått hvilken innvirkning vi kan ha om vi tar Guds oppdrag på alvor og går ut til alle mennesker og såkorn overalt. Noe faller på veien, noe blant tornebusker, men noe faller i god jord og gir gode resultater, sier han. - Om vi tar vårt oppdrag om å være misjonale menigheter inn over oss, kan vi bruke nesten all misjonsstrategi ment for ytre-misjon også her hjemme.

RELASJONELL TILNÆRMING

- Det var spennende å høre om hvordan man tenker misjon i en muslimsk

kontekst. Det gjorde inntrykk å høre om langsiktig overgivelse blant misjonærene og en relasjonell tilnærming til misjon, der man bruker felles referanser for å oppdage Jesus som Guds sønn, sier Jon-Arne Frøyland, pastor i Hamar Frikirke. - Inntrykket jeg sitter igjen med er at evangeliet finner sine veier inn til mennesker i ulike kulturer, for Gud elsker alle mennesker. Bildet vi fikk av en trakt, med en bred tilnærming i begynnelsen som leder videre til et møte med Jesus, tar jeg med som et nyttig bilde også i vår kontekst. De hadde også en ordning med grundig evaluering av arbeidet, som jeg tenker vi kan ha noe å lære av i vår snille kultur, sier han. - Vi vil være en misjonær menighet som gjør disipler av Jesus Kristus. Da trenger vi forskjellige møtepunkter og ulike terskler i vårt arbeid, med en overgitt og engasjert kjerne av medarbeidere. Vi ønsker å møte folk der de er, og utruste mennesker til etterfølgelse. Seminaret var inspirerende og nyttig, også med tanke på vårt fokus på å nå innvandrere med evangeliet og integrere dem i menigheten.

BRUK TID

Også pastor Lars Øystein Folkedal i

Karmøy Frikirke lot seg inspirere og bevege av å høre om overgivelsen, grunnarbeidet og resultatene som kommer over tid av arbeidet i Midtøsten.

- Den viktigste komponenten i god bakst er tid. Det er nok en av de viktigste i misjonsarbeid også, både hjemme og ute, sier Folkedal. - Ellers sitter jeg igjen med den «ikke-kristen-typiske» delen som handler om tydelige forventninger og forpliktelser om både tid og kvalitet på arbeidet. «Ruthless evaluation» er et uttrykk som har festet seg. Jeg tror vi kristne i vår «forståelse og godhet» har latt ineffektivt og fruktløst arbeid holde på, som skulle vært avsluttet for lenge siden. Til beste for den enkelte, for menigheter og for Guds rike, sier han. - Til slutt vil jeg gi honnør til hovedkontoret for at dere klarte å knytte bånd mellom utearbeid og hjemmearbeid på denne måten. Jeg vil tro at seminaret var like nyttig for menighetsplantere og misjonærer i Norge, som for misjonærer i utlandet. I misjonærfamilien vi møtte på seminaret har Frikirken noen virkelige ressurspersoner som, hvis de får, vil inspirere og lede oss andre inn i misjon av vår tid. Jeg gleder meg til Visjon, og håper de får med seg Maria dit!

HJEM Å møte den muslimske familien og lære dem opp i sitt eget hus, viser seg å være den veien som har gitt størst frukt forteller våre kilder. (t.v.)

SAMMEN Tre generasjoner kvinner bor sammen. De ønsker ikke å bli avbildet, men de tar hjertelig mot besøket. (t.h.)

Jeg vil gi honnør til hovedkontoret for at de klarte å knytte bånd mellom utearbeid og hjemmearbeid på denne måten.

Tror vi går inn i en ny misjonstid

Misjon handler nå først og fremst om et integrert liv, om å dele tro og gjøre godt i nærmiljøet. Jeg tror vi er inne i en ny tid for misjon og for samtalene om misjon, sier nestleder i Frikirken, Anne Mari Schiager Topland, som mener det ligger i kirkens vesen å dele det man har fått på hjertet. Frikirkens menighet Kraftverket, Areopagos og Storsalen arrangerte debatten om «Har misjon gått ut på dato».

Tekst **INGUNN MARIE RUUD**

M

isjon handler nå først og fremst om et integrert liv, om å dele tro og gjøre godt i nærmiljøet. Jeg tror vi er inne i en ny tid for misjon og for samtalene om misjon, sier nestleder i Frikirken, Anne Mari Schiager Topland, som

mener det ligger i kirkens vesen å dele det man har fått på hjertet.

Ingen av deltakerne i Storsalens panelsamtale kalt «Har misjon gått ut på dato?» tirsdag kveld ville svare ja på tittelens spørsmål.

– Vi har fått et oppdrag som er utvetydig. Misjonsbefalingen har ikke gått ut på dato. Uansett hva vi tenker om andre religioner og utgangen på livet så står det fast at når noe er umistelig og friggjørende for mitt liv,

så blir det maktpåliggende å dele dette, sier domprost i Oslo, Anne-May Grasaas. Sammen med Areopagosprest Tore Laugerud og daglig leder for Samarbeid menighet og misjon (SMM) i Mellomkirkelig råd, Knut Hallen, samtalte Grasaas og Schiager Topland om misjon i vår tid i Storsalens samtaleserie «På liv og død».

Paneldeltakerne mener at vår forståelse av misjon og hva det innebærer er i et skifte.

– Jeg tror tiden vi er inne i nå vil kunne gi en ny retning på misjon. Vi har en ny forståelse av kirkens egenart og hva misjon er. Vi snakker mer om å være misjonale menigheter og om tro på hjemmebane, sier Frikirkenestlederen.

FORANDRET VERDENSBILDE

Schiager Topland mener man før kunne tenke at misjon var noe man betalte seg ut av ved å sende og støtte andre misjonærer.

– Nå er vi blitt mer bevisst på at misjon er en del av hverdagen. Det gjør at misjonsforståelsen har endret seg tilbake til røttene, da de møttes på tempelplassen og i hjemmene, sier hun.

SMM-leder Knut Hallen ser også en ny misjonsforståelse som går tilbake til opprinnelsen.

– Den nye misjonsforståelsen er egentlig å gripe tilbake til det som var Jesu oppdrag til oss fra begynnelsen av. Det handler om å dele evangeliet i både ord og handling, sier han.

Hallen tror også at virkeligheten har forandret seg ved at vi har fått en global kirke, noe som påvirker vår forståelse av misjon.

– Vi må tenke ganske nytt om misjon nå fordi verdensbildet er helt forandret. Dagens kirke og misjon handler om at det går fra alle til alle, på kryss og tvers og ikke fra Vesten til resten, sier han.

– FØRST OG FREMST MISJON I NORGE

Areopagosprest Tore Laugerud tror det hos mange sitter igjen en forestilling om at misjon er noe som skjer «der ute».

– Vi må vende oss til tanken at når vi snakker om norsk misjon handler det først og fremst om misjon i Norge. Vårt misjonsoppdrag er primært det sekulariserte norske samfunnet, som inkluderer en nyåndelig søken og folk fra andre kulturer, sier han.

Dette betyr likevel ikke at han utelukker misjon i andre land og verdensdeler.

– Fordi kirken er verdensvid og ikke kjenner noen grenser deltar vi også i et kall om å være partnere, sier Laugerud. Han mener det er etablert dype relasjoner gjennom norsk misjon i 150 år.

– Det er ikke noe en bare kutter av. Vi skal ta vare på disse relasjonene og være gode samarbeidspartnere, sier han.

De andre i panelet er enige.
– Vi må tenke begge deler. Å dele tro her i Norge og bruke de ressur-

MISJON FORTSATT AKTUELT (f.v.) Anne-May Grasaas, Knut Hallen, Anne Mari Schiager Topland og Tore Laugerud var enige om at misjon slettes ikke har gått ut på dato under panelsamtalen arrangert av Storsalen, Kraftverket og Areopagos. (Foto: Ingunn Marie Ruud, KPK).

sene vi har som tusenårig kirke til det beste for våre lokale partnere i andre deler av verden, sier Hallen.

– Vi kan bidra med teologisk hjelp på ting vi har spisskompetanse på, men det er kirkene der ute som må få definere hva de trenger oss til, legger Grasaas til.

– Dra dit færrest har hørt
Schiager Topland mener at når man først sender misjonærer ut må man våge å være litt spesifikke og dra til de områdene der få har hørt om Jesus.

– Vi må ikke bruke så mye av misjonsinnsatsen vår på steder som allerede har utbredte kirker. Jeg er stolt av Frikirken hvor vi har valgt at vår internasjonale innsats skal gå til å støtte kirker i områder der færrest har hørt, sier hun.

Samtidig ønsker Frikirke-nestlederen at vi tenker stort om nabolagene våre.

– Vi er så heldige å ha de samme folkegruppene i vårt nærmiljø der vi kan være med å både gjøre godt og dele evangeliet. Verden er kommet til oss. (KPK)

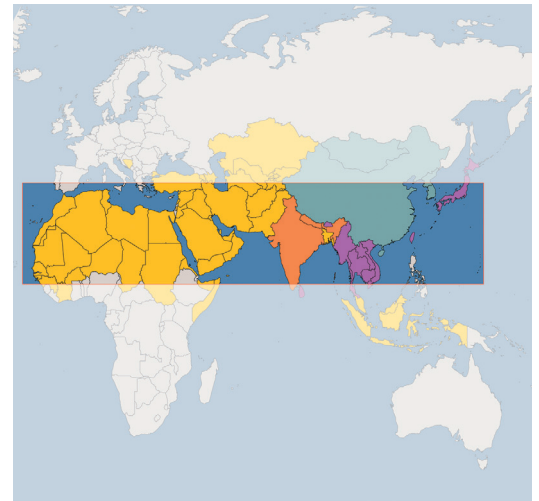
Frikirkens misjonsarbeid vokser

På synodemøtet i november 2017 ble det vedtatt at vi skal styrke misjonsinnsatsen i Midtøsten. I vår definisjon av Midtøsten er også vårt Sentral-Asiatiske fokusland inkludert. Det ble også vedtatt at misjonsgaven skal økes i inneværende seksårsperiode. Videre ble det vedtatt at vi opprettholder innsatsen i Japan.

Synodestyret vedtok på møtet sitt i januar at en testamentarisk gave fra 2017 på 2,3 millioner skulle kunne brukes til å finansiere en misjonærenhet til Midtøsten de nærmeste årene. Derfor er det med stor glede at vi nå har gått ut med at vi ønsker å komme i kontakt med mennesker som kan tenke seg å være våre utsendinger i Midtøsten. Etter flere år med reduksjon, er dette en stor oppmuntring for Frikirken og misjonsstaben.

Vi jobber for å få opp misjonens inntekter slik at arbeidet kan være forutsigbart og progressivt på lang sikt. Vi har et stort og viktig oppdrag å fullføre, og da gjelder det å kjøre på. I 2018 ønsker vi å fokusere mer på rekruttering av faste givere til misjonsarbeidet. Dette kommer dere til å høre mer om fra oss. Vi gyver også løs på år nummer to med prosjektkatalog der menighetene kan se hvordan budsjettet vårt prioriteres. Her kan man også velge seg ut et land eller et prosjekt som den enkelte menighet vil fokusere på, og da gjerne også fokusere på det samme i forbønn og i misjonsinfo. Vi håper også flere vil velge seg ut et prosjekt fra prosjektkatalogen og samle inn til ved åremålsdager.

Og med prosjektkatalogen har vi også fått skilt ut de spesifikke prosjektene som omhandler barn og unge. Hvert av disse prosjektene har fått

seg en egen PDF med beskrivelse, og de ligger på fribu.no. FriBU samler også inn en betydelig sum til barnehagen i et land i Midtøsten gjennom sin faste givertjeneste: Toppscorer. Denne givertjenesten skal vi også ha mer fokus på i 2018.

Dette var en liten smakebit på noe av det vi i misjonsteamet er opptatt av for tiden. Budbærerens lesere kommer til å høre litt om hva som rører seg hos oss i hvert nummer fremover. Kontakt oss gjerne på misjon@frikirken.no

Gi til Frikirkens misjonsarbeid ved kontonummer er 3000.21.94976.

Eller Vipps over en gave på 7777.

Ingjerd Grimstad Bandak,
misjonsstaben i Frikirkens fellesarbeid

Jeg trenger noe genuint!

CELINA-THERECE MØRCH
HONNINGSVÅG

Kirken har vært et hjem for meg siden jeg var 16 år. Siden den tid så har det jeg har satt pris på ved kirken forandret seg i takt med hvor jeg har vært i livet. Som tenåringslære fokuset på hva som gjorde det å dra i kirken attraktivt på lek, fellesskap, turer og forbildene som ledet ungdomsarbeidet.

Når jeg passerte 20 år, og livets realiteter begynte å spille inn for alvor lå fokuset på trygge forbilder, taler med gode budskap, de genuine nære

samtalene. Det var en åpen arena hvor vi som ungdommer kunne stå sammen i den prestisjefulle ungdomstiden.

Nå er jeg 25 år, student og livet har begynt for alvor. Hverdagen er full av forpliktelser og forventninger fra de du møter til alle døgnets tider. I denne sammenhengen er kirken blitt viktig, fordi den gir meg et rom av frihet og fokus.

For at en kirke skal kunne være attraktiv for meg slik livet mitt er i dag, så trenger jeg påfyll. Dette kommer av gode taler, mye lovsang og et ubetinget fellesskap som strekker seg utenfor kirkens vegger. Jeg trenger taler som utfordrer og er ekte med livet. Dette er taler som utfordrer, provoserer, og setter i gang en tankeprosess. For meg er det viktig med lovsang som ikke stopper fordi vi

har begrenset tid til antall sanger, men som stopper fordi man kan føle det.

Fellesskap er en rød tråd. Når det kommer til fellesskapet så er dette noe av det jeg anser som det viktigste når det kommer til en attraktiv kirke. Ansvar er noe som forsterker og skaper dette fellesskapet. Noe annet som står høyt i fellesskapet er det å dele liv. For meg er kirken et sted hvor jeg kan komme akkurat slik jeg er, og med den dagen jeg har, samt med de spørsmålene jeg har, uten fordømmelse. Det ligger ingen prestasjon i kvaliteter, men en utstråling av åpne armer fordi du er deg selv.

Alt i alt vil jeg si at en attraktiv kirke er en kirke som preges av et godt fellesskap på tvers av kulturer, bagasje, generasjoner og kjønn.

Fornyhet kall trenger fornyet frimodighet

Synoden har fornyet sitt kall til fortsatt misjonsarbeid i Japan. Det er et arbeid som vil kreve mye av oss som kirke og av våre utsendinger, men som vi må håpe kan føre mennesker til tro og skape livskraftige og misjonale menigheter.

Siden 1949 har Frikirken drevet misjonsarbeid i Japan. Det er en fortelling om hvordan et lite kirkesamfunn har sendt de få i forsøk på å kunne nå de mange. De ble sendt til Soloppgangens land, et land omspunnet av religiøse myter og skikker som fortsatt preger kulturen. I dette landet er det ikke mannen fra Nasaret og budskapet om han som

veien som hersker, men shinto, gudenes vei. Den veien de norske misjonære selv skulle gå på handler om både fremgang og tilbakegang, glede og mismot, samarbeid og brudd, nyplanting og håp.

Fortsatt er Japan et unådd land. Av en befolkning på nærmere 127 millioner, er det knapt 1 million kristne. Av disse er i underkant 700 000 protestanter. Det er lett å tegne et mismodig bilde av kristenlivet i dagens Japan. De lutherske menighetene er preget av et høyt aldersnivå, de strever med å fornye seg og medlemstallene er synkende. I et hierarkisk samfunn, preget av konfusianismen og

samuraikulturen, blir også menighetene sterkt pastorstyrte og det er vanskelig å gjøre seg bruk av nådegavene. Ungdommen uteblir, og menigheten er ikke nødvendigvis kreative i å finne nye plattformer og måter for å nå dagens ungdom.

Alle disse utfordringene bør ikke skape mismodighet i oss som sendekirke, men snarere skape pågangsmot og økt engasjement. Jeg er takknemlig over at Synoden fornyet Frikirkens kall til fortsatt misjonsinnsats blant japanerne! Arbeidet i Japan minner oss nemlig om noe vesentlig, nemlig at all misjon er relasjonell. Noen få blir av kirkesamfunnet

sendt ut til de mange i forsøket på å nå den ene. Et hengivent vitne møter et medmenneske. Den gode dialogen legger grobunn for tro og etterfølgelse. Om vitnesbyrdet fører til en levende og virksom tro er ikke opp til misjonærene, men Den Hellige Ånd.

Kenneth Ellefsen,

arbeider som høgskolelektor/stipendiat ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole og har vært gjesteforeleser ved Kobe Lutheran Theological Seminary. Han er medlem av Oslo Søndre Frikirke.

Bli med i Luthers fotspor!

23.-29.april 2018

Vi besøker Wittenberg, Erfurt og borgen Wartburg. Vi ser hva reformasjonen førte til innen sang og musikk – Bach og Leipzig, og innen diakoni og misjon – Halle og AH Francke. Det blir både kultur, teologi og historie.

Reiseleder: Jan Gossner
Turpris: Kr 10.950,-

Info, program og påmelding:
www.glaturno.no, post@glaturno.no

Gi en gave nå!

v:pps til nr.7777

Misjonskonto: **3000 21 949 76**

Tegn **Avtale Giro** på www.frikirken.no

Få oppdaterte misjonsnyheter regelmessig:

Misjonærenes **nyhetsbrev** (be om å bli satt på lista)

Facebook: **Frikirken – med evangeliet til unådde**

www.budbareren.no

MELD DEG PÅ KORTKURS! WWW.STAVERN.FHS.NO

"DRIKK DYPT AV ÅNDEN"
TEMARETREAT
Nya slottet
Bjärka Säby.

16.-20. april.

Bussreise

Kost og losji

Undervisning

pris kr 4300,-

Påmeldingsfrist 1. april

DUGNADSUKE

"Kropp og Ånd,
hånd i hånd"

23.-27. april.

Alf Petter
Hammersmark, Arne
Hersdal, Hilde S Børud

Arnfinn Løyning mfl

GRATIS

Påmeldingsfrist 15. april

STAVERN
FOLKEHØYSKOLE

Mer info
www.stavernfhs.no

"GJENSYN"

28.-31. MAI.

Tidligere ansatte i Frikirken
og som nå er pensjonister
inviteres med ektefelle.

Pris fra kr 1500,-

MØT bla : Janne og Paul Roland,

Sverre Jølstad, Leif Gunnar

Engedal, Kari B og Johan T

Johansen, Sverre Jølstad, Birger

Lovlie, Leif Gunnar Sandvand

Påmeldingsfrist 15. mai

"SENSOMMER DAGER i STAVERN"

for godt voksne.

13.-17. august.

"TROENS VANDRING"

Kjell Magne Bondevik Per

Arne Dahl Liv Kaland

Fjellstad, Oddvar Søvik

Anne Mari S Topland

Hammersmark five mfl

Pris fra kr 2200,- pluss kursavgift

Påmelding 1. august

Den Evangelisk Lutherske Frikirke har ca. 22 000 medlemmer fordelt på 82 menigheter. Lørenskog Frikirke søker nå etter **fri kirken**

Barne- og ungdomsarbeider i 30 % stilling

til en toårig prosjektstilling. Vi søker deg som har et sterkt engasjement for barn og unge. Stillingen vil kunne passe utmerket ved siden av studier eller skolegang.

Arbeidsoppgaver:

Hovedleder på Retro ungdomsklubb

Leder på Barneklubben

Støtte speiderarbeidet med andakter og følge opp speiderledere

Aktiv deltager i konfirmasjonsarbeidet

Bidra til å gjøre gudstjenestene mer aktuelle for barn og unge

Ønskede kvalifikasjoner:

Erfaring og gjerne noe utdannelse med arbeid blant barn og ungdom

Et sterkt engasjement i forhold til aldersgruppen Du kan holde andakter. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Vi tilbyr lønns- og arbeidsvilkår etter gjeldende bestemmelser i Frikirkens regulativ og fleksibel arbeidstid i en liten, men engasjert, menighet. Se gjerne www.lorenskogfrikirke.no for å få ett inntrykk av vår menighet. Kvelds- og helgearbeid inngår i stillingen. Politiattest fremlegges ved ansettelse. Se full stillingsutlysning på www.frikirken.no For nærmere opplysninger, kontakt FriBU-leder Jon Sverre Holten, 924 83 247 eller pastor Frank Ersvik, 410 34 620. Send søknad med CV til lorenskog.frikirke@gmail.com Tiltredelse etter avtale.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Stavern Frikirke er en generasjonsmenighet med 200 medlemmer, mange av dem barn. Vi søker **fri kirken**

Barne- og ungdomsarbeider i inntil 50 %

vikariat fra våren 2018 til 30. juni 2019. De siste årene har menigheten opplevd stor vekst, og for tiden pusser vi opp kirkebygget slik at det vil møte behovene vi har framover. Søndagsskole, knøttesang, juniorgospel, fredagsklubb, tweenssamling og tirsdagsmiddag er noen av tilbudene vi har for de yngste.

Vi tilbyr muligheten til å jobbe med en stor flokk ivrige og inspirerende barn og unge, trivelige og engasjerte kollegaer, og anledning til å påvirke arbeidsoppgaver og satsningsområder. Lønn og godtgjørelser i tråd med Frikirkens satser.

Ønskede kvalifikasjoner: Erfaring fra menighetsarbeid med barn og unge, evne til å arbeide selvstendig og i team, mulighet til å jobbe noe kveld/helg.

Mulige arbeidsoppgaver: Ansvar for søndagsskolen og familiegudstjenester jevnlig. Administrere, lede og til dels gjennomføre aktivitetstilbud for barn, rekruttere, inspirere og veilede frivillige medarbeidere. Arbeidet må utføres i tråd med menighetens tros- og verdigrunnlag.

For mer info kontakt pastor Ane Gunhild Sveen på e-post anegunhild@stavnefrikirke.no eller på telefon 924 41 586. Søknad og CV med referanser sendes Sveen innen 5. mars 2018. Tiltredelse: Våren 2018.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Porsgrunn Frikirke har 400 medlemmer og en stor bredde **fri kirken** i aktivitetene. Kirken er sentralt plassert og har gode lokaler i en by i utvikling, med gode studie- og kulturtilbud og umiddelbar nærhet til sjø og Telemarks skog og fjell. Vi søker

Pastor 2 eller menighetsarbeider

Menigheten ønsker økt fokus på trosopplæring i en form som møter barn, ungdom og unge familier og deres behov. Den som ansettes må ha gode samarbeidsevner, være nettverksorientert og god til å kommunisere med dagens mennesker for å møte dem med Guds ord. Relevant utdannelse, erfaring og personlige egenskaper vil bli vektlagt.

Vi kan tilby en flergenerasjonsmenighet med motiverte medlemmer, godt samarbeid, gode aktiviteter for alle aldre, ordnede arbeidsforhold og rett til studiepermisjoner. Menigheten eier og driver VestTun barnehage.

Stillingen er primært 80 prosent, men stillingsstørrelse kan diskuteres. Tiltredelse etter avtale. Lønns- og arbeidsvilkår etter Frikirkens regulativ. Den som ansettes er forpliktet på kirkens bekjennelse. Ansettelsen skjer etter kall fra menigheten. **For mer informasjon se www.porsgrunn.frikirken.no og ta kontakt med hovedpastor Nora Margaret Gimse, tlf 414 51 575, eller Jostein Braaten tlf 991 65 509 Søknad med CV, sendes: Porsgrunn Frikirke, Norrønagaten 1, 3920 Porsgrunn eller epost: nora.gimse@frikirken.no innen 1. mars 2018.**

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Trondheim Frikirke er en levende og engasjert menighet. Vi ønsker **fri kirken** at visjonen «Sammen med Jesus ut til mennesker» leves ut gjennom kjerneverdiene: ekte, raus og inkluderende. Menigheten er i vekst og vi satser ved å søke etter to nye medarbeidere:

Ungdomspastor/pastor 2 i 100 % stilling med hovedansvar for ungdomsarbeidet

Barne- og familieleder/pastor i 50-100 % stilling

Vi bygger menigheten i nært samarbeid med våre medlemmer og ønsker oss nå en ungdomspastor og en barne- og familieleder/pastor, som vil samarbeide tett i team med vår erfarne hovedpastor Helge Standal, våre dyktige virkegrensledere og et velfungerende menighetsråd. På sikt håper vi at en av de vi ansetter kan bli vår nye hovedpastor.

Dine nøkkelkvalifikasjoner: Du er engasjert, har erfaring fra menighetsarbeid, er strukturert, kjent med og glad i Guds ord.

Besøk oss gjerne eller ta kontakt for mer informasjon. Vi gleder oss til å høre fra deg! Kontakt leder av eldsterådet Sveinung Sørhaug, 995 13 951 / sveinung.sorhaug@gmail.com eller hovedpastor Helge Standal, 917 57 151 / helge@trondheim.frikirke.no

Søknadsfrist: 1.mars 2018. Søknad med CV sendes Trondheim Frikirke, Brøsetveien 145A, 7048 Trondheim eller kontoret@trondheim.frikirke.no og merkes «Søknad». Alle søknader vil behandles fortrolig. Tiltredelse. 1.august 2018, eller etter avtale.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Påskemusikalen «Lys, lys levende»

Kristiansand Frikirke har siden 2009 utviklet og framført påskemusikalen «Lys, lys levende» der vi følger to familier gjennom påskefeiringen og fortellingen om Jesu død og oppstandelse. Gjennom sang, fortelling, musikk, dans og drama formidles påskens budskap på en engasjerende måte. Innholdsmessig er det lagt mer vekt på undring enn bastante konklusjoner. Innholdet passer derfor for alle aldersgrupper fra og med barn i skolealder. Sangene til musikalen finnes på Spotify. Søk etter «Jubilo lys levende». Nesten hundre personer, i mange ulike roller, er engasjert i oppsetningen. Mange er på podiet for første gang - både gamle og unge. Musikalen blir framført to ganger søndag 18. mars - kl. 11 og 18. Forestillingen varer ca. 1 time og 30 minutter. Alle er hjertelig velkommen til Kristiansand Frikirke denne søndagen.

Returadresse:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo

STEIN-VEGARD ANTONSEN

Sommer kommer

Jeg er ikke så veldig opptatt av værmeldinger, men får jo med meg de lokale variasjonene for eksempel fra kjøkkenvinduet eller ved å trå ut på trammen. Og jeg kan melde følgende: Det har vært et ufyselig vær i helga! Vind fra alle kjente retninger og antakelig et par helt nye. Dessuten snø på langs og tvers. Alt ispedd en god porsjon sludd og skodde. Under slike forhold får man en følelse av at vinteren kommer til å vare evig.

Men så kommer mandagen - dagen vi pastorer takker Herren ekstra mye for - og den opprinner med tøvær og solstråler, og man skjønner at nå er det jammen ikke så lenge til båtpussen! Fortsatt ligger snøen tykk og tung, men jeg har fått et varsel om sommer!

Hvor er Gud i verden i dag? Han kan vel noen ganger synes langt borte og uvirkelig. Men så kommer disse tegnene, da. Som spirende krokus under snøen, finnes Jesu nærvær overalt. I det siste har jeg blant annet fått se det i familien, på tur til Impuls med ungdommer, på bussholdeplassen og i Treungen Frikyrkje.

Sommer kommer, sommer kommer!

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Lars Martin Lillevold** har levert følgende bidrag

Google-generasjonen

En tidligere lærerkollega av meg fortalte at han en gang hadde gjennomført et prosjektarbeid om Solsystemet i en tiendeklasse noen år tilbake. Ut ifra dette temaet skulle elevene velge seg ulike områder de skulle lese om, lære om, og deretter presentere for resten av klassen. Planeter og dvergplaneter, Venus, Merkur, Saturn, Tellus osv. Nivået på fremføringene var som været på Vestlandet; høyst skiftende, og til slutt var det en liten kar som hadde valgt å skrive om sola. Selve rosinen i pølsa, kronen på verket. Han hadde, som alle de andre elevene, brukt Google når han innhentet stoff til oppgaven, men var nok en smule rask og ukritisk til både kilder og innhold idet han utformet oppgaven. Fire ukers arbeid var forbi, og nå var det hans tur til å «skinne» foran klassen. Fremføringene startet med: «Sola, kommune i Rogaland med egen flyplass...»

Lars Martin Lillevold utfordrer Sigrun Sandstad

FAKTA:

Navn: Linn Therese Sævik **Alder:** 29

Sivilstatus: Gift, med Yngve, tre jenter

Menighetstilhørighet: Herøy Frikyrkje **Virke:** Ungdomsarbeidar

Takknemleg ungdomsarbeidar i Herøy Frikyrkje

- Eg gler meg over eit rekordstort konfirmantkull med mange supre og kjekke ungdommar som ynskjer å lære meir om Jesus, seier Linn Therese Sævik i Herøy Frikyrkje.

- *Kva gler du deg mest over i arbeidet?*
- Eg gler meg over eit rekordstort konfirmantkull med mange supre og kjekke ungdommar som ynskjer å lære meir om Jesus. Eg gler meg over gode samtalar om levd liv med menneske i ulike livsfasar, og i ulike livssituasjonar.

- *Har du eit favorittbibelord? Kva tyder det for deg?*
- Johannes Openbering 21, vers 4. Dette bibelverset seier meg så mykje. Det gir meg eit himmelhåp, og det gir meg ein himmel over livet mitt. Eg ber mykje av himmelen med meg i kvardagen, og tenker ofte på at Gud er der i mørket, og har lova å gå alle dei tunge dagane ilag med meg, sjølv når alt verkar håplaut.

- *Kva tenkjer du om Frikirkens motto «Saman om oppdraget»?*
- Det er eit godt motto; å vere saman om noko. Jobbe for det same og drage laget ilag. Eg gler meg over å vandre ilag med mange dyktige og engasjerte menneske som jobbar og har sitt frivillige engasjement i Frikyrkja. Eg likar at vi seier vi, og meiner det!

- *Er det noko spesielt som opptek deg for tida?*
- Eg er oppteken av å lage fine dagar for dei rundt meg. Derfor er det stadig nye prosjekt på gong, og stadig noko som eg ventar på å få å kome i gong med. Akkurat no brenn det i fingrane etter å få skape ein ny temakveld om «sorg».

- *Har du nokon forbilete eller nokon som særleg har vore til inspirasjon for deg som kristen?*
- Eg vaks opp med Oldemor Magda som næraste nabo. Ho var ei svært klok og aktiv dame. Ho viste meg Jesus i kvardagen, og var med på å gjere meg meir

TAKKER OLDEMOR - Eg vaks opp med Oldemor Magda som næraste nabo, og ho viste meg Jesus i kvardagen og var med på å gjere meg meir bevisst som kristen, seier Linn Therese Sævik.

bevisst som kristen. Ho var med på å gjere meg den trygge kvardagstrua. Ho beherska liv og lære på ein beundringsverdige måte.

- *Kva liker du å gjere på fritida?*
- Eg har eit brennande hjarte for mykje. Men aller nærast ligg sogespelet «Kongens Ring» som kvart år blir sett opp på Herøy Amfi. Samspelet mellom proffe skodespelarar og amatørar er magisk. 350 menneske er med på og bak scena med eit og same mål; gje publikum ei unik oppleving. Eg er så heldig å få vere styreleiar i stiftinga, og får samarbeide med frivillige av ypperste kvalitet! Frivilligheit er livskvalitet - for meg! Så puslar eg litt med å site i kommunestyret sånn innimellom.